

در بادی امر طلا و نقره بطور وزنی بکار میرفت و اشخاصی که مشغول داد و ستد بودند همیشه با خود ترازوئی جهت توزین داشتند تا اینکه بعداً برای رفع این زحمت خطیر مقداری معین از این فلزات را بشکل معین که غالباً گرد بوده در میآوردند و روی آن علامت یا مهر مخصوصی میزدند تا دیگران در قبول آن اعتماد نمایند کم کم ضرب سکه ها سیر تکامل خود را طی کرده تا بصورت کنونی درآمده است و امروزه برخلاف ادوار سابق که هر کسی میتواند پول فلزی منتشر کند. انتشار پول از حقوق حکومتهای هر کشوری میباشد و منشأ آن از زمانی است که استعمال مهرهای مختلفه اشخاص ممنوع شده و تنها مهر سلاطین و روساء کشورها روی سکه ها میخورد تارفع هر گونه نزاع و اختلافی بشود امروز دولت سکه زدنی را وظیفه می داند که در برابر مردم انجام آنرا بعهده دارد و مخارج آن را باید از بودجه خود تأمین کند .

پول کاغذی

راجع بیول کاغذی اطلاعات زیادی در دست نیست ولی آنچه تاکنون کشف شده میرساند که در قدیم پول کاغذی در چین معمول بوده و مارکوپولو که در قرن ۱۳ میلادی بچین مسافرت کرده در سفرنامه خود شرحی راجع بآن مینویسد اما در فرانسه و امریکا در حدود قرن ۱۸ پول کاغذی معمول گردیده است. در این قرن تقریباً کلیه ممالک امریکا برای خود پول کاغذی کم اعتباری وضع کردند که نتیجه خوبی نداد و فوق العاده تنزل کرد ولی در قرن ۱۹ پول کاغذی از طرف بیشتر دول مختلفه آمریکا و اروپا معمول شد و این امر غالباً در اثر عسرت مالی دول انتشار دهنده پول کاغذی پیش آمد که بهترین وسیله برای رفع زحمت از خود را انتشار پول کاغذی دانستند زیرا باین ترتیب نه محتاج باستقراض میشدند و نه نیازی بوضع مالیات های جدید پیدا میکردند . از این زمان ببعد پول کاغذی در بیشتر کشورها بصورت پول اعتباری و پول فرمایشی (پولی که دارای ارزش مصنوعی است) رواج پیدا کرد در اوایل و بادی امر دول غالباً خود بنشر اسکناس میپرداختند و بعدها انتشار اسکناس از طرف موسساتی انجام میشد که اسماً یا رسماً وابسته بدولت نبودند و دولت ها فقط در امور بانکه های

ناشر اسکناس حق نظارت داشتند چنان که هم اکنون نیز در بیشتر کشورها نشر اسکناس بهمین طریق انجام میگردد ولی اخیراً از بعد از جنگ بین المللی ۴۵ - ۱۹۳۹ - متدرجاً بازبانکهای ناشر اسکناس را بصورت ملی در میآورد و حق انتشار اسکناس بدولتها تعلق گرفته و میگیرد صدور اسکناس قیودی دارد که از آن جمله حداکثر میزان است که بانک میتواند نشر کند همچنین ذخیره داشتن میزان معین (حداقل و اکثر) پشتوانه میباشد

صیر تحول پول در ایران

میگویند که ایرانیها تافتح کشور لیدی در آسیای کوچک . سکه زده بودند و از فلز مسکوک نیز اطلاعی نداشتند و پس از فتح لیدی طرز سکه زدن را آموختند هرودوت میگوید: برای اولین مرتبه در زمان داریوش در ایران سکه‌ئی زده شد که بنام « داریک » زبان زد بوده (۵۱۶ ق م) که برخی آنرا مشتق از نام داریوش میدانند و برخی دیگر مشتق از کلمه « در » بمعنی زریبا طلا (حرف « د » در قدیم بعضی اوقات « ذ » خوانده میشد) « در یک » تقریباً از طلای خالص بوده است . بوزن ۲۴ ر ۸ گرام ظاهراً پادشاهان آن زمان کوشش میکردند اندک سکه‌هایشان از زرناب و بی‌غش باشد .

از میزان ارزش دریک در زمان خود خبر صحیحی در دست نیست ولی بواسطه خالص بودن آن رواج کاملی در بیشتر کشورهای خاوری داشته و معاملات تجاری غالباً با آن صورت میگرفته است . پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

روی دریک صورت پادشاه در حالیکه يك زن او بزرگترین زده و در دست راست نیزه و در دست چپ کمان داشته محکوک بود و در طرف دیگر سکه ، تصویری نبوده و اساساً سکه های آن زمان بدون تاریخ بوده است .

در زمان هخامنشیان سکه نقره هم با همان نقش « دریک » بوزن ۵ ر ۵ گرام رواج داشته است که بنام « سیکل » موسوم بوده و بیست دانه آن معادل يك « دریک » میشده است . ضرب سکه طلا مخصوص پادشاهان بوده ولی شهرهای یونان که جزء امپراطوری ایران بودند همچنین بعضی ساتراپها اجازه ضرب سکه‌های نقره و مس داده میشد و بیشتر معاملات با همین پولها انجام میگرفته و پول طلا تنها در معاملات خیلی بزرگ بکار میرفته است .